

Fíu Sönglög. Fi Sange

með íslenskum og dönskum texta.

Samið hefur

med islandsk og dansk Text,

komponerede af

Bjarni Þorsteinsson, **Pastor B. Thorstensson**

prestur í Siglufirði.

Siglufjord. Island.

Innihald:

1. Draumalandið.
2. Vor og haust.
3. Taktu sorg mína.
4. Systkinin.
5. Kirkjuhvoll.
6. Í djúpið mig langar.
7. Gissur ríður góðum fáki.
8. Hann hraustur var.
9. Agnar Stefán Klemensson.
10. Sólsetursljóð, (dúett).

Indhold:

1. Drømmenes Land.
2. Vaar og Høst.
3. Tag min Sorg.
4. De to Søskende.
5. Kirkehøj.
6. Mod Dybet jeg længes.
7. Listen lykkes, — god er Hesten.
8. Han var saa stærk som Døden.
9. Agnar Stephan Klemensson.
10. Solsætssang, (Duet).

Kaupmannahöfn.

Kostnaðarmaður: Sigurður Kristjánsson.

Prentað hjá Wilhelm Hansen.

Úr sjónleiknum „Skipið sekkur.“ Nr. 2.

(Indriði Einarsson.)

Af Dramaet „Det synkende Skib.“ Nr. 2.

(Oversat af Ol. Hansen.)

Dolendo assai.

8. *mf*

The piano introduction is in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four measures. The right hand plays a series of eighth-note triplets, while the left hand plays a simple bass line. The first measure has a whole rest in the right hand. The dynamic marking *mf* is placed below the first measure.

mf

1. Hann hraust-ur var sem dauð - inn og hug - rakk - ur sem
 2. Hun var sú stærk som Dø - den og som en Lø - ve

The first system of the song features a vocal melody in the right hand and piano accompaniment in the left hand. The key signature remains G major. The piano part includes a fermata over the first measure and a dynamic marking *mf* in the second measure. The lyrics are written below the vocal line.

ljón, og hverj - ummann - i fremr - i að verj - a ætt - ar - frón. En
 kjæk, han vold - te mest af al - le sit Hjem-lands Fjend - der Skræk. Med

The second system continues the vocal melody and piano accompaniment. The piano part features a series of chords in the right hand and a simple bass line in the left hand. The lyrics are written below the vocal line.

þó fjell hann í ó - náð, og eng - a fann þess bót. Hann yf - ir - gaf svo
U - gunst man ham lön - ned, og Bod man ej ham häd, - og op fra Fæd - re -

land sitt, og borg, og fest - ar - snót.
lan - det, fra Slot og Brud han brød.

2. Á ókunugum stigum þó allir þekktu hann,
með óvinunum fornu hann margan sigur vann.
Þeir drukku opt hans minni og dáðu hann í söng,
og dagur hver var glaðvær, - en nóttin varð svo löng.

3. Hans borg lá heima í rústum; hans blíða meyja val
ei bein hans fjekk að grafa; þau hvitnuðu í val.
En borgina hans auðu og brotnu, - segir drótt, -
einn bleikur gistir riddari á hverri föstunótt.

2. Þau Veje, han ej kjendte, han kjendes af enhver,
til Sejr for gamle Fjender han svang sit gode Sværd.
Med Vin de til ham hilste og hylded ham i Sang,
og Dagen var saa munter, men Natten blev saa lang.

3. Hans Fædreslot var faldet; - hans Brud, hans etogalt,
fik ej hans Ben at jorde; de hvidned hvor han faldt.
Men til hans Borg, der ligger saa øde og forladt,
en Ridder bleg skal komme som Gjæst hver Fredagnat.